

der er blottet for alle Forudsætninger, uanmeldt og ukontrolleret oprette Fødehjem o. s. v. Uagtet Betydningen af at kunne føre Tilsyn med Erhverv af denne Art skulde synes selvindlysende, har Kollegiets Indstilling ikke hidtil medført noget Resultat.

Et Forslag fra Distriktslægeforeningen (1903) om Oprettelse af *Fortsættelseskursus for Embedslæger* anbefaledes varmt af Kollegiet som en Nødhjælp, indtil Medicinalreformen maatte kunne gennemføres, og dermed den haardt tiltrængte Fysikats-eksamen indføres. Dette, at Embedslægerne selv have Følelsen af, hvor mangelfuld deres Uddannelse i flere Henseender er, hvor lidet forberedte et Flertal af dem gaar ind til deres ansvarsfulde Hverv, skulde synes at være en Borgen for, at Kravet, der allerede tidligere havde været fremme, ikke var ubetimeligt, og Kollegiet, hvis Reformforslag fra 1889 ogsaa omfatter Plan om en Fysikatseksamen, støttede som anført ivrigt Tanken om disse Kursus som en midlertidig Foranstaltning. Justitsministeren saa sig imidlertid ikke i Stand til at søge Sagen fremmet.

I Tilslutning til Jordemodereksaminationskommissionen har Sundhedskollegiet (1905) anbefalet en *Forbedring af Distriktsjordemødrenes økonomiske Stilling*. Uagtet Sagen var belagt med meget fyldige Oplysninger, hvoraf det tydeligt nok fremgik, at en Mængde Distriktsjordemødre Landet over var yderlig slet stillede, at endogsaa ikke faa Embeder i længere Tid stode ubesatte af Mangel paa Ansøgere, stillede Justitsministeren sig meget køligt til Andragendet, og da der senere i Landstinget fremkom en Forespørgsel i den Anledning, formede Ministerens Bemærkninger sig som en sammenhængende Kæde af Indvendinger og Betænkeligheder, der ikke levnede Plads for nogensomhelst Indrømmelse.

Under Forberedelsen af nye *Fortegnelser over de fra almindelig Detailhandel undtagne præparerede Medicinalvarer* (1906) henstillede Kollegiet i sin Udtalelse om Sagen til Ministeriet, om der ikke ved en Anmærkning til Listen maatte kunne gives de paagældende en tydelig Vejledning til Oplysning om, hvilke Medicinalvarer der var Apotekerne forbeholdte, idet Kollegiet forment, at en saadan Tilføjelse i det mindste for en Del maatte kunne afværge de hyppige Retssager, som Overtrædelse af Grænsen for Apotekernes Eneret giver Anledning til. Ved Affattelsen af Bekendtgørelse af 10. Oktober 1906 toges der intet Hensyn til Kollegiets Forslag, og Kollegiet modtog end ikke noget Svar paa sin Henvendelse.

Ved Nedsættelse (1906) af en Kommission, der skulde fremkomme med Forslag til Bestemmelse om *Tandlægers Adgang til at foretage Indsprøjtning af Medicamenter under Tandkødet*, anbefalede Kollegiet, at der i Kommissionen (der i Forvejen talte 4 Medlemmer) skulde indsættes et femte Medlem, som repræsenterende Tandlægeskolen, idet det blev gjort gældende, at det vilde være af stor Betydning for Kommissionen at være underrettet om, hvilken Undervisning om det af Kommissionen behandlede Forhold der meddeltes eller i Fremtiden kunde ventes meddelt paa Skolen. Ministerens Svar gik kort og godt ud paa, at Ministeriet ikke fandt Anledning til at optage flere Medlemmer i Kommissionen.

Da det i flere Retninger havde vist sig, at den *Fortegnelse over Læger, Tandlæger og Dyrlæger*, som det paahvilede Kollegiet aarligt at udgive, ikke gjorde saa god Fyldest som ønskeligt, medens en væsentlig Forbedring vilde kunne opnaas med ringe Arbejde og ubetydelig Forøgelse af Udgifterne, androg Kollegiet (1902) Ministeriet om at søge den ubetydelige dertil fornødne Bevilling. Ministeriet fandt ikke Anledning til at fremsætte Forslag for Rigsdagen om en saadan Bevilling.

Ogsaa Spørgsmaal af den mest udpræget faglige Beskaffenhed har Ministeren ment paa egen Haand at kunne tage Bestemmelse om, som f. Eks. *Spørgsmaalet om, hvilke Arter af Specialistvirksomhed der kan kræves udført af en Distriktslæge* uden Vederlag, det vil sige, hvilke Færdigheder i saa Henseende enhver Læge maa forudsættes at sidde inde med. I 1902 har Ministeriet (efter Kollegiets Raad) udtalt, at Operation for adenoide Vegetationer fordrer special Uddannelse, som ikke enhver Læge kan forudsættes at være i Besiddelse af. I 1903 har Ministeriet (uden at spørge Kollegiet) resolveret, at det paahviler en Distriktslæge uden Vederlag at udføre Stær-operation paa Fattigunderstøttede og Alderdomsunderstøttede.

Ved *Besikkelse af lægekryndige Medlemmer i forskellige Kommissioner*, hvis Op-gaver i større eller mindre Grad forudsætter lægelig Indsigt, og hvor det følger af Interesse, at den lægelige Fagkundskab repræsenteres saa godt som muligt (Tuberkulosekommissionen, Nådverkommissionen, Ædruelighedskommissionen) saavel som ved Besættelsen af Tillidshverv med Læger (Arbejdsraadet, Tilsynet med Sygehuse for